

Forudsætninger, som ikke lade sig forene med en klar og bestemt Opfattelse af, hvad jeg har ytret. Der er kun eet Punkt, hvorefter jeg skal tillade mig at gjøre en Bemærkning, og det er det ærede Medlems Uvillie mod den Dumstriftighed, at Udvalget ikke har stillet et Forslag, hvorefter der skulde fordres fuld Qvotient, men kun refereret, at der i Udvalget har været forskjellige Meninger derom. Jeg synes dog ikke, at det er saa ubeskedent, at det jo vel kunde tillades uden at kræve en saa bestemt Modsigelse. Jeg vil tilføie, at det ærede Medlem ikke ganske erindrer Sagens Gang i 1863; thi min Stilling som Ordfører dengang var paa dette Punkt saadan, at Forhandlingen umuligt principalt kunde føres mellem ham og mig. Der er overhovedet mange Feiligheder, hvor man som Ordfører er nødt til at optage Forhandlingen, men hvor den virkelige Forhandling ofte ikke derfor føres mellem Forslagsstilleren og Ordføreren. Det er overhovedet en falsk Opfattelse, naar der er stillet Forslag til at gjøre Forandring i et Regjeringsforslag, da at betragte Forhandlingen som væsentlig ført mellem Ordføreren, som har sluttet sig til Regjeringsforslaget, og dem, der have stillet Ændringsforslag. Det gjælder navnlig ikke 1863; jeg stod dengang ganske vist som Ordfører, da der var Spørgsmaal om at holde sig til den hele eller halve Qvotient, men jeg havde ingen personlig Interesse deri, og Forhandlingen førtes ikke mellem det ærede Medlem og mig. Jeg skal, uden dog at ville fortsætte denne Forhandling videre, tilføie, at jeg paa ingen Maade erkjender, at man, fordi Grundloven siger, at Forholdstalsvalgmaaden skal benyttes, ikke skulde være berettiget til at standse, naar der ikke længer er fuld Qvotient tilstede; jeg vil indrømme den ærede Landssthingsmand en vis kvalificeret Adkomst til at udtale sig om, hvorledes Ordene skulle forståes, men jeg kan ikke erkjende, at han har anført noget som helst Beviis for, at det ikke skulde være en fri Sag for Lovgivningsmagten ved Gjenemførelsen af Forholdstalsvalgmaaden at opstille andre Regler end den, at Vedkommende kan vælges ved at have opnaaet Halvdelen af Qvotienten, og jeg vil erindre om, at i Lovretningsordnuerne, som jo ere skrevne i de lovgivende Forsamlingsers eget Sprog, er der Til-

føielse, hvor der siges, at Forholdstalsvalgmaaden anvendes, men hvor man dog ikke gaar videre end til fuld Qvotient. Dette er ganske vist en ny Bestemmelse, men jeg har paa den anden Side aldrig opfattet denne Valgmaade saaledes, at Noget skulde kunne nægte, at Forholdstalsvalgmaaden var gennemført, fordi man ikke vilde anerkjende, at Valget ogsaa kunde skee med halv Qvotient. Jeg skal imidlertid ikke diskutere dette Spørgsmaal videre, da der ikke foreligger nogen Indsiggelse derom.

Nielsen: Jeg vil blot tillade mig at henlede det ærede Udvalgs eller Ordføreren Opmærksomhed paa Affattelsen af Ændringsforslaget Nr. 29 til § 39. Jeg finder mig navnlig foranlediget dertil derved, at muligt denne Paragraph, dersom det af den ærede Landssthingsmand for A. E. Kreds (Sonne) stillede Ændringsforslag skulde blive vedtaget, vil faae Anvendelse paa samtlige Valgkredse. Jeg vil henstille til det ærede Udvalgs Overveelse, om det ikke er rettest, at Udtrykket „i Reglen“ falder bort. Jeg troer ikke, at det behøver at staae der, og jeg troer, at det kunde give Anledning til Tvivl. — Endvidere skal jeg henlede Opmærksomheden paa den Forudsætning, der ligger i det samme Ændringsforslags sidste Punktum, hvor der tales om tre Afstemninger som Noget, der nødvendigt maa finde Sted. Der kan vel være Tilfælde, hvor en tredie Afstemning bliver nødvendig; men jeg troer ikke, at det kan forudsættes, at den overhovedet er nødvendig.

Ordføreren: Den ærede Landssthingsmands Ytringer give mig en hjærkommen Anledning til at forklare, at Forslaget er afstillet saaledes i Korthed, fordi vi jo alle vide, hvorledes det gaaer til ved det Slags Valg. Dunster man en udsørligere Udtalelse, saa kan det jo let skee; men vi ere jo saa vant til disse Valg, at man meget godt veed, hvorledes man forholder sig. Naar kun en Enkelt skal vælges, skal han jo have over Halvdelen af Stemmerne, og naar der er tilføiet „i Reglen“, saa ere disse Ord kun henfattede, fordi man vilde udtrykke sig med en vis Korthed; Undtagelsen er den, som er anført i Slutningen af Para-